

Бракът и семейството

1. Бракът е жертвоготовност
2. Мисли към новите съпрузи
3. Духовните различия между мъжа и жената
4. Сексулното обучение в Исляма
5. Интимният живот в брака
6. Семейството
7. Статистика в полза на брака

1. *Бракът е жертвоготовност*

Бракът и за жената, и за мъжа е онази броня, която ги защитава от опасностите и трудностите на външния свят. Семейството представлява средата, която е неизменно условие за здравословното и хармонично развитие на децата.

Особено днес, когато опасностите, криещи се във външния свят, се увеличават, конкурентната борба нараства и хората стават все по-безмилостни един към друг, ролята на семейството и взаимоотношенията, основани на близостта и сплотеността между членовете му, добиват още по-голяма значимост.

Независимо от това, а понякога и по най-различни други причини бракът се разклаща и неминуемо се стига да развод, който по думите на Пророка (с.а.с.) е позволеното, което Аллах (дж. дж.) не обича. Бракът като институция се базира на взаимната копромисност и жертвоготовност, т. е. на взаимната толерантност, разбиране и зачитане, които в никакъв случай не бива да бъдат едностранчиви. Мъжът и жената в отношенията си един към друг и най-вече към плода на брака си - децата, трябва да бъдат любвеобилни, разбиращи, споделящи, зачитащи се. В многогодишната си практика съм изслушал много съпрузи, които се гърчеха в раздори, стигаха на прага на развода, и съвместно сме търсили начини и пътища за разрешаването на техните проблеми. Забелязал съм, че причините, които предизвикват самите неразбирателства и спорове, в същността си не са толкова важни неща и биха могли да се разрешат лесно, стига да е налице взаимно разбиране, малко търпение и малко повече готовност за компромиси от двете страни.

Трябва да отбележа обаче, че срещам и семейства, чиито членове ме изпълват с възхищение пред тяхната жертвоготовност. Така онова, което единият от съпрузите не съумява да направи, другият поема с готовност и го извършва, а това се отразява добре на брака им.

Например г-н Федаи, който е на 40-45 години е един от тях. През последните години той стана и хаджия, пусна си брада. Въпреки неговия благ нрав и доброта, съпругата му е спривава, не се съсредоточава върху семейните си задължения, често предизвиква неразбирателства и раздори вкъщи. Знаех, че г-н Федаи винаги подхожда компромисно, старая се тя да бъде колкото е възможно по-удовлетворена. Но ето че един ден, воден от мисълта да не би да страда от някакво заболяване, той я доведе при мен на консултация. Съпругата му се държа неприемливо, не се притесняваше да го обижда и в мое присъствие. А той през цялото време мълча. След като изслушах и двамата поотделно и останахме насаме с г-н Федаи, аз си позволих да се пошегувам:

Хаджи ефенди, вие сте направо за дженнета. Разбира се, казах го предвид поведението на съпругата му. А неговият дълбоко мъдър отговор бе следният:

"От години е тъй, господин докторе. Какво мислите ще стане, ако река да се разведе. Само дете ще наруши мира и покоя в бащината си къща и ще им бъде в тежест. А и нейното психическо състояние съвсем ще се влоши. Да речем се

омъжи повторно - отново ще бъде напад над главата на някой вярващ. Ами ако този брат, този вярващ, се окаже не толкова търпелив като мен?! Затова нека търпим, иншаллах, краят ще бъде добър.”

Мой дългогодишен пациент при посещенията си В болницата винаги бе придружаван от своята съпруга. Понякога се налагаше да го приемем в болницата и той оставаше с дни, а тази свята жена, съпругата му, се грижеше за него като за дете, даваше му лекарствата и т. н. От друга страна, тя се грижеше за двете им деца, сама вършеше домашната работа и всичко, свързано с живота им. С една дума тя, беше поела и женската и мъжката работа и се справяше добре. Един ден ѝ казах така:

- Нека Аллах (дж. дж.) бъде доволен и благосклонен към вас! Виждам как се грижете за съпруга си, възхищавам ви се и искрено ви поздравявам за това! Ако на ваше място беше друга жена, може би вече щеше да го е напуснала.

А тя ми отговори:

- Когато се омъжих за него, той не беше болен. След години се разболя, имаме и две деца. През целия ни семеен живот той се държеше много добре с нас. Беше нежен съпруг и любящ баща. Привързах се към него, заобичах го още по-силно. Сега е болен и разбира се, аз съм човекът, който ще го гледа, ще се грижи за него. Кой освен Всевишния може да определи кой от нас кога ще се разболеет?! Значи това е моята участ, това е моят късмет. Всичко, идващо от Аллах (дж. дж), е белязано с добро.

Съпругата на една многоуважавана в обществото личност от 20 години лежи, прикована на легло. Предвид това, че в момента е на 50 години, значи от 30-годишна възраст е парализирана. Той нито веднъж не се оплака. Грижеше се много добре за нея. Зная, че не би си и помислил да се ожени за друга. Аз ще продължавам да се грижа за нея, в името на Аллах (дж. дж) и неговата благосклонност - казва той.

Веднъж при мен пристигна съпругата на един човек, зает с интензивна обществена работа. Тя беше толкова депресирана, че не можеше да предотврати хълцанията си. Беше много притеснена, напрегната и се чувстваше нещастна. Потърсихме заедно причините за това нейно състояние и констатирах, че чувствата на самота и изоставеност изпъкват много ясно. Ангажиран плътно с обществени задачи, съпругът ѝ Всяка вечер се прибирал много късно, а през уикендите също не си оставал у дома.

- И аз, и децата сме крайно напрегнати. Тук нямам познати, роднините ми са далеч. Нямаме никого, с когото да се Видим и да обменим по някоя приказка. Много ми е тягостно, чак получавам сърцебиене - каза тя. Попитах я дали е споделила всичко това със съпруга си. Казах ѝ:

- Той е разбран, Вярващ човек, може би ще ви отдели повече време, ако му кажете. Може да се прибира по-рано къщи, да прекарва уикендите със семейството си. Можете да излизате на излети или да вечеряте навън.

А тя отговори така:

- Съпругът ми се занимава с общественополезна работа. Той помага на стотици хора, които се нуждаят от това. Така че и без друго е в постоянен стрес, претоварен е, и аз никак не бих искала да го тревожа допълнително.

Тази съпруга беше наистина много разбрана, много деликатна; точно отговаряща на израза жена мюсюлманка. За да предпази съпруга си от допълнителни напрежения, тя не се оплакваше от нищо, одобряваше и подкрепяше неговата дейност. Правеше всичко по силите си, за да му осигури спокойствие. Беше го поддържала винаги, но тези компромиси вече я поставяха в затруднения и тя не можеше повече да носи тежкия психически товар.

Аз, разбира се, не се задоволих само с предписване на медикаменти и рутинните терапевтични разговори. Свързах се по телефона със съпруга ѝ и го уведомих. Дадох му и някои важни препоръки, след което той ми благодари и каза, че ще приложи съветите ми.

Друга жена, която е символ на жертвоготовност в моите очи, живееше със свекърва си. Без да се оплаква, тя търпеше Всичките странности в характера на свекървата. Когато по някакъв повод доведе свекърва си при мен, на въпроса ми за нейното отношение към свекърва ѝ тя отговори:

- В името на Аллах (дж. дж), търпя. Тя е майка на съпруга ми, следователно и моя майка. Щом обичам мъжа си, трябва да приема с обич и нея. Уталожвам негативните си емоции с факта, че тя е по-възрастна, нейните забележки и намеси си обяснявам с различията в характерите и възрастта ни, Все пак сме различни поколения. Караме я някак. А когато успявам да я удовлетвори или зарадвам с нещо, съпругът ми е по-доволен и чувствам как повече се привързва към мен. Усещам, че обичта и уважението помежду ни също се увеличават.

Колко щастливи са съпрузите, които се обичат и понасят общите трудности в името на Аллах!

2. Мисли към новите съпрузи

“...Те са одеяние за вас и вие сте одеяние за тях...” (2-187)

Женитбата не е просто въвеждане на жена във вашия личен свят, тя е навлизане в цял един нов свят. Тя е момент, от който до края на дните ви, съпругата се превръща за вас в най-близък партньор, спътник и най-добър приятел. С нея ще делите миговете, дните, годините си. С нея ще споделяте радости и скърби, успехи и провали, мечти и страхове. От нея ще очаквате грижи, когато боледувате; помощ или съвет, когато се нуждаете от такива; пазене на тайните ви, когато споделяте. Тя ще бъде неизменно до вас. Когато се събудите сутрин първо нея ще виждат очите ви. През деня тя ще бъде с вас, не винаги с физическото си присъствие, но винаги с мислите си, с молитвите си, с душата си. Тя ще бъде последното нещо, което виждат очите ви преди да заспите и тя ще присъства в сънищата ви. Казано най-кратко, тя ще бъде целия ви свят и вие ще бъдете нейния свят.

Наистина съпрузите са като одеяние един за друг, защото те доставят един на друг защита, удобство, покритие, подкрепа и украса, както дрехата ги осигурява за човека. Животът не е само слънчеви дни. Само си представете пътуване през студовете, които живота предлага без вашето одеяние. Съпрузите осигуряват един на друг същата степен на защита, удобство, покритие и подкрепа по пътя на живота, каквито дрехата би ни доставила в студовете на зимите.

Връзката между съпрузите е най-удивителната връзка в човешките взаимоотношения. Степента на любов и привързаност, загриженост и състрадание, интимност и близост, спокойствие и душевен мир, с които съпрузите могат да изпълнят сърцата един на друг е просто необяснима. Най-смисленото обяснение на тези удивителни възможности на човешките чувства е просто - те са дело на Аллах. Само Аллах Всемогъщят с Неограничената си Мощ, Безграничната Милост и Великата Мъдрост може да създаде и въплъти такива удивителни чувства в сърцата на съпрузите.

Всъщност Аллах напомня на тези, които търсят Неговите знамения, че тези чувства в сърцата на съпрузите са измежду знаците, които трябва да водят човеците към познанието за Неговото съществуване:

“И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.” (30-21)

Човешкото сърце, обаче, не е постоянна величина. То е много динамично. Чувствата не са неизменими и се менят с времето. Възможно е любовта да избледнее. Брачната връзка може да загуби здравината си, ако не е правилно поддържана. Щастието в семейния живот не трябва да се приема даром. Продължителното щастие изисква постоянно себеотдаване от двете страни. За да може дървото на брачната любов да расте и цъфти, почвата трябва да е добре поддържана и непрекъснато подхранвана. Спомнете си как Пророкът Мохаммед (САС) е намирал време да забавлява жените си. Само един от

примерите е как той доставял удоволствие на жена си да гледа през прозореца на къщата си фолклорните игри и танци на етиопските племена.

Изразяването и показването на чувствата е необходим момент, които предпазва брачната връзка от посърване и разпадане. Помнете, че ще бъдете възнаградени от Аллах за изразяването на чувства към съпругите си, тъй като Пророкът (САС) е казал: “Човек ще бъде възнаграден за всяко нещо, което прави, търсейки благоразположението на Аллах, дори за храната, която поставя в устата на съпругата си”. Никога не омаловажавайте значението на такива видимо дребни неща, като подаване на залък в устата на съпругата, отваряне на вратата за нея и т.н.. Спомнете си как Пророкът (САС) е протягал коляното си към съпругата си, когато яздели, за да я улесни.

Опитвайте се винаги да намерите време за молитва заедно със съпругата. Укрепване на връзката ви с Аллах е най-добрата гаранция, че вашата лична семейна връзка ще остане винаги здрава. Ако вие лично се чувствате в мир с Аллах, това неизменно ще допринесе за мира в семейството ви. Не забравяйте, че Пророкът (САС) е донесъл хубави вести за онези семейни двойки, които се събуждат заедно за молитва през ноща. Той дори насърчавал този от съпрузите, които се събуди пръв да събуди другия, дори ако трябва да пръска със студена вода лицето му.

Винаги се старайте да бъдете колкото можете по-добри и мили със съпругите си. Говорете с тях, усмихвайте се, търсете мнението им и съветите им, отделяйте време за тях и помнете, че Пророкът (САС) е казал: “Най-добри сред вас са тези, които са най-добри със съпругите си”.

В наше време е общоприето съпрузите да се заклеват един на друг в любов и вяност, докато смъртта ги раздели. Аз приемам, че тази клетва е много хубава, но не е достатъчна. Не е достатъчно просто да обичате съпругата си. Необходимо е да обичате и онова, което тя обича. Нейното семейство, тези, които тя обича, трябва да станат и ваши обичани близки. Не бъдете като този мой колега, които безкрайно нещастен от факта, че родителите на съпругата му ще му гостуват за няколко седмици искрено и беше признал, че не харесва родителите и, на което тя разгневено извикала: “И аз мразя твоите!”

Също така не е достатъчно да се обичате само докато смъртта ви раздели. Не е необходимо любовта да има край и ние вярваме, че има живот след смъртта, в които праведните ще бъдат събрани с техните праведни съпруги и потомство. Отново най-добър пример в тая връзка е Пророкът (САС), чиято любов към Хатиджа, негова съпруга в продължение на 25 години се простирала върху всички онези, които тя обичала и продължила и след нейната смърт. Предадено ни е от Аиша (Аллах да е доволен от нея), че Пророкът (САС) често споменавал Хатиджа и след смъртта и и това предизвиквало ревност у нея. Веднъж тя му казала, че се чуди защо той все още си я спомня, след като в последните си години тя била стара и загубила привлекателност и след като Аллах му е дал по-добри от нея (имайки предвид себе си). Пророкът (САС) отговорил, че Аллах не му е дал по-добра от Хатиджа. Тя била негов единствен приятел и довереник във времена, когато целия останал свят бил против него. Той никога не забравил Хатиджа и винаги, когато колели коза в неговата къща отделял част за нейните приятели и винаги, когато било възможно чукация на

портата гост да е Хала - сестрата на Хатиджа, той се помолвал с думите: “О, Аллах, нека този гост бъде Хала.”

Шейх Абдуллах Азхами

3. *Духовните различия между мъжа и жената*

В полово, физическо и духовно отношение мъжът и жената се различават един от друг. През последните години в името на тезата за равенството между двата пола, жената е въввлечена в области, които са чужди на природата и характера ѝ. Това е посегателство върху нейното щастие. В тези редове ще се постареем да предадем становищата на учените по отношение на духовните различия между мъжа и жената.

Прочутият испански сексолог Маронон формулира тези различия по следния начин:

1. у жената доминира майчинският инстинкт, а у мъжа – инстинктът за покровителство и социална осигуреност.
2. жената, в сравнение с мъжа, е много по-чувствителна към емоционалните реакции. Жената проявява по-слаб интерес и надареност към сериозните, еднообразни дейности, докато мъжът е с подчертана насоченост към логическите и аналитични занимания .
3. мъжът е с наклонности към дейни, динамични занимания и разполага с повече издръжливост в трудни ситуации.

Проф.д-р Расим Адасал констатира следното:

“Женската психика, в зависимост от дейността на хормоните, в различните възрастови периоди – като дете, по-късно девойка, съпруга или вдовица, особено при бременните—се проявява различно. Майчинският инстинкт и майчинската психика сами по себе си са отделни теми. През дните на месечния цикъл и особено през менопаузата, която без друго е критичен период в живота на жената, в психическото ѝ състояние могат да настъпят патологични отклонения.”

Както девойките се различават от младежите по своя светоглед, така омъжените жени се различават от съпрузите си по своите разбирания и подход към живота. Докато овдовялата или разведена жена възприема живота като една стръмнина, то бременната изживява всичко с психиката на болен човек. А жената -майка може да погледне по-оптимистично на нещата.

Менструалният цикъл също е причина за психическите “вълнения” на жената. Седмица преди началото му жената преживява най-напрегнатия си период от месеца. А по време на този цикъл бива лесно уязвима и обидлива. Значителна част от семейните разправии съвпадат с тези дни. Най-спокойният отрязък от време е седмицата след края на месечния цикъл.

Менопаузата или така нареченият климактериум е начало на нов начин на живот при жените. Някои мъже пристъпват към нови бракове именно през този период, но практиката показва, че те не успяват да бъдат щастливи. Остават си с угризения за разбития живот на първите си съпруги. От казаното става ясно, че психическото състояние на жената е крива, която следва периоди на

аномалии. Една от грешките на цивилизования свят е, че въпреки тези особености на женската психика- под предлог, че мъжът и жената са равнопоставени, нежният пол бива поставен да работи в неподходящи и тежки за него условия.

Проф.д-р Расим Адасал добавя:

“Наред с многото си добродетели жената притежава и слабости. Под влиянието на по-развитото си въображение и по-чувствителната си натура, жената изпада в психически крайности /примерно в истерия/ по-често и по-лесно отколкото един мъж. Наред с егоистичните тенденции в характера си, жената притежава и много емпатични наклонности. Споделянето на чуждата мъка, склонността да се отзовава на повика за помощ, милосърдието към другия – това са черти, които при повечето жени достигат до степен на личностна добродетел. Жената е тази, която изживява мъките, болките на раждането в името на продължението на човешкия род. Посвещава се на детето си, това е себеотрицание . В следствие особеностите на своята природа жената и психически, и физически страда повече от мъжа. От друга страна, разполага с повече търпение към тях.

“Жената е по-състрадателна от мъжа.”

“Жените са с по-здрави нерви”. “Жените израстват и съзряват по-бързо. Интелектуалното им развитие е подчертано по-ускорено, отколкото при мъжете. По-рано достигат своята женственост. По-търпеливи и издръжливи са към фрапиращи неразположения, безсъние, недоимък. “

По отношение на облеклото си жените са по-непостоянни, по- капризни, по-модерни и амбициозни.”

Проф.д-р Съткъ Велиджангил в своя труд, който се ползва като учебник в Медицинския факултет на Истанбулския университет изрежда различията между жената и мъжа така:

“Обикновено женската вегетативна нервна система е по-гъвкава от мъжката. Опитни психолози изследователи са стигнали до заключението, че интелектуалният капацитет като цяло у двата пола е еднакъв, но жената, които изграждат умствения капацитет се различават в определени отношения. В сравнение с жената, мъжът е по-способен, по-надарен в областта на логиката, по-добре се справя и оперира с числата /решаване на сложни математически задачи/, по-сръчен е и в техническите сфери. За сметка на това пък жената го превъзхожда в сферата на езиците и реториката, на бързото писане и всички дейности, които предполагат сръчност на пръстите, на дейностите, които се базират на наблюдения и минали впечатления. По отношение характерите на двата пола са налице следните различия: мъжете са с готова нагласа за вземане на решения, по-независими са, мотивацията им е винаги налице, могат да критикуват. Жената е по-хуманистично настроената, по-активната в обществен план. Тя е по-податлива към неврози /вид психическо неразположение/, нейните мисли и действия са плод по-скоро на емоциите, отколкото на интелектуалния анализ.

Пубертетът е периодът, през който женският организъм е най-уязвим и затова се нуждае от предпазване. През този период организмът не бива да се претоварва, за да не се наруши хармонията на половото и хормонално съзряване. Едностранни претоварвания на тялото могат да предизвикат деформации.

Психоложката Сесил Суж:

“Жената едва ли може да завърши личностното си развитие, ако не се обвърже с мъжа. Жената, без мъжа до нея, попомня букет от цветя, разпилян наоколо.”

Известният психолог Орд.проф.д-р Мазхар Осман, по въпроса споделя следното:

“Разликата в природата на жената и мъжа се проявява в детска възраст и с времето се развива. .. Преди всичко в женската природа доминира емотивното начало, емоционалността. Жената живее с емоцията, мъжът пробива с разсъдъка си.”

Становището на д-р Халис Йозгю е:

Общозвестно е, че мъжът е екстровеертен, насочен навън, активен и с нагласа за завладяване на външния свят и в следствие – по отношение на емоциите по-овладян. Жената е интровертна, интуицията и емоционалната ѝ структура са по-развити от тези на мъжа.”

Известната Симон дьо Бовоар, представителката на екзистенциалната философия:

“Девојката, независимо от своите очаквания от детството си насам– било превръщането си в жена, било мечтата за надмогване на женските си граници - очаква спасение и усъвършенстване от мъжа. Мъжът е спасителят на жената.

... В същото време, оставяйки се на това сладко превъзходство, тя ще се чувства покровителствана така, както се е чувствала в прегръдката на баща си. Тя е повярвала в превъзходството на мъжа още в детските си години. Стойността, която определя тя за мъжа далеч не е детска мечта...Всеизвестна е истината, че мъжете са господарите на света. Всичко ѝ сочи, че нейното пленничество /т.е. да приеме да се остави да бъде второто лице до него/ не е в неин ущърб.”

Проф.д-р Ремзи Казанджъгил :

“Важното за един мъж в семейството е да бъде повелител на жена си. А важното за жената е да се остави в ръцете на мъжа си , такава каквато е, без да загуби индивидуалните си качества и да склони мъжа си да ги приеме. Като в същото време го задържи в своя духовен и телесен диапазон. За мъжа семейството е владение, а за жената – укрепление.”

Заклучение

Мъжът и жената във физическо, духовно и сексуално отношение са различни, но взаимно се допълват и така получават завършен вид. Поотделно те са незавършени.

“Създадохме от всичко по двойки, за да се замислите по-дълбоко.” – това знамение от Корана способства да вникнем в смисъла на следното:

“Задомявайки се, човек изпълнява половината от повелите на своята религия. За другата половина нека храни страх от Аллах.”

Без друго обществото се състои не от жени и мъже, а от семействата, които те съвместно създават. Семейството е изграждащата клетка и основен стълб на обществото. Мисията на жената не е подвеждайки се по мита за “равенство на половете” да поеме тежката физическа работа на мъжа, а майчинството, домакинството. Най-малкото справедливостта го изисква.

Проф.д-р Расим Адасал по този повод казва:

“С навлизането на жените в работното ежедневие, женствеността и майчинството ще загубят много от високите си ценности. Жената е най-добрият помощник на своя съпруг.”

“Ангажиментите на жената в домакинството не бива да се подценяват. В зависимост от важността им те трябва да се разпределят и да не се допуска да бъдат отчетени като лесни, елементарни и проч. в сравнение с мъжките професии и занимания. В семейните и обществените си функции жената и мъжът се допълват взаимно. Представителите и на двата пола полагат труд в специфичните за тях сфери на живота.”

4. Сексуалното обучение в Исляма

Сексуалното обучение в исляма е предписано от Всевишния Аллах. То е толкова естествено, колкото гладът и жаждата, които изпитваме. Сексуалната нужда може да бъде утолена, както по законен, така и по незаконен начин. Подобно на всички желания, дарени на човека от Всевишния Аллах така и страстите могат да го надвият. В Свещения Коран се казва:

„Ще рекат: “Господи наш, надделяха над нас страстите ни и бяхме хора заблудени.” (23: 106)

Важно е да се подчертае, че сексуалното обучение в исляма основно се свежда до научаване човека да утолява своите нужди по законен път. Свенливостта не трябва да възпрепятства стремежа към знания, но в същото време подобно обучение е необходимо да се води внимателно и порядъчно. Всевишният Аллах е повелил:

...“Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.” (39: 9)

От Аиша (ра) се предават думите на Пратеника *саллеллаху алейхи ве селлем*: *„Благословени са жените на ансарите (мединци). Свенливостта не им пречи по пътя към знанията относно тяхната религия.”* (Тирмизи)

Шейх Фейсал Маулави, зам. председател на Европейския съвет по фетви и изследвания, казва: „Сексуалното обучение според исляма означава предаване на знания на юношите или девойките за това, как да удовлетворят присъщите им полови нужди в съответствие със законите, низпослани от Всевишния Аллах. Напълно естествено е съществуването на такъв вид обучение в мюсюлманското общество, тъй като неговата цел е мюсюлманите да бъдат обучени на шериятските норми в тази област.

Ислямските специалисти настояват за разпространението на този вид обучение, като казват: „Свенливостта не трябва да бъде пречка по пътя към знания (за деликатните моменти) от вашата религия”.

Сексуалното обучение на запад внушава на юношите и девойките мисълта за допустимостта на извънбрачните връзки. За родителите – мюсюлмани е много важно да дадат на своите деца сексуално възпитание, съответстващо на изискванията на исляма, т.е. които е установил Всевишният Аллах в тази деликатна област.

Съгласно исляма, сексуалното обучение отчасти е религиозно, т.е. представлява предаване на знания за позволеното и забраненото, за това, от

което има награда и в отвъдния живот. В процеса на такъв вид обучение не трябва да се използват методи, които са забранени (например показване на снимки с разгопени тела и непосредственото описание на половия акт).

Съобразявайки се с това, препоръчително е към сексуалното обучение да се пристъпи, когато децата навлизат в пубертет. В западните страни обаче, където преподаването на подобни предмети в училищата обикновено започва още от ранна възраст, ислямското полово възпитание има смисъл да започне от седем години (в тази възраст момчето или момичето вече има ясна представа за разликата между половете)“.

Като подчертава важността на ислямския подход за сексуално обучение шейх Абдул-Маджид Субх, известен учен от Ал-Азхар, заявява:

„Онези, които си мислят, че сексуалното обучение не е позволено според исляма, напълно се заблуждават. В книгите по мюсюлманско право има няколко раздела, които разглеждат въпросите между половете и отношенията между съпруга и съпругата. Например менструация, бременност и раждане, норми засягащи секса, изкъпването (гусул) след сношение, прелюбодейството, изневяратата, наказанието. Всички тези въпроси се обсъждат чрез използване на научни подходи и в рамките на ислямския морал.

В Свещения Коран се повелява:

„На всяка прелюбодейка и всеки прелюбодеец ударете по сто бича и да не ви обземе състрадание към тях, като прилагате религията на Аллах, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! И да присъства на мъчението им група от вярващите!“ (24: 2)

Всевишният също описва качествата, които трябва да притежават мюсюлманите:

„... и които целомъдрието си пазят, освен за техните съпруги или за владенията от техните десници. Те не ще бъдат упреквани.“ (70: 29–30)

Съвсем естествена е необходимостта да се тълкува на хората значението на тези айети, а също така да се разясни какво е прелюбодеяние.

Учениците, както момчета, така и момичета, изучават биология. Те изучават теми, свързани с репродуктивните функции на растенията и животните, и така достигат до продължаването на човешкия род. В природата те наблюдават сцени от съвкупяването на животните. Ето защо е необходимо да разберат, че

в това няма нищо неестествено. Ако ние не дадем на нашите деца необходимото в тази област, те могат да допуснат много грешки и да се отклонят от правия път. В своята книга „Ал-Маджма” имам ан-Навави споменава гледната точка на аш-Шафи, който заявява, че родителите са длъжни да дадат сексуално възпитание на децата си.

Днес това може да започне с възрастта, когато детето започне да прави разлика между мъжа и жената. Знаем, че от гледна точка на детската психология, най-добре е да се разказва за процеса на размножаване при растенията, после при животните и най-накрая за сексуалния живот при хората. Давайки на своите деца необходимото полово възпитание, родителите ги защитават от аморални постъпки и венерически заболявания.

Важно е да се обърне внимание и на това, че в исляма ясно се говори за някои аспекти на човешка сексуалност. В много хадиси на Пратеника *саллеллаху алейхи ве селлем* въпроси, касаещи половата сфера се обсъждали открито, от което следва, че сексуалното обучение не само е позволено, но и желателно.

Ако своевременно на детето се обясни, какви изменения произтичат в неговия организъм в процеса на съзряване, то ще може най-добре да се подготви за това и ще чувства увереност в себе си. Днес подрастващите обикновено започват полов живот достатъчно отрано, поради което е много важно навреме да се даде правилната информация на младите мюсюлмани, за да могат да противостоят на налягането на своите връстници.

Необходимо е сексуалното обучение да се проведе по такъв начин, че младежите да получат научно обоснована информация, съответстваща на ислямския морал. В някои страни, отличаващи със своя етнокултурен състав, сексуалното обучение в училищата, следва да се води подходящо и приемливо за всички..

Днес на младежите често се представят действителни материали и дори се дават съвети как да се встъпва в полова връзка (в това число и извънбрачна), как да се предотврати нежелана бременност и заразяване от венерически болести. Ако училищната програма е лишена от морален и религиозен подход, то следва да се въведе отделен предмет, който да се преподава допълнително в рамките на училището или в религиозно учебно заведение. Независимо от това, какви възгледи съществуват в обществото, младежите трябва да получават информация, съответстваща на ислямските норми.

В някои мюсюлмански общности се поощряват ранните бракове. Младоженците трябва да имат необходимата подготовка, за да знаят какво да очакват от брака, как по най-добър начин да използват своите репродуктивни възможности, как да избегнат нежелателна бременност и т.н.”

5. *Интимният живот в брака*

В днешно време, непристойностните и безсрамни постъпки са навсякъде около нас, причина за което до голяма степен са медиите. Това състояние, оказва лошо влияние върху отделните индивиди в семействата, особено върху мъжете и много семейства претърпяват сериозни последици. Разводите, неразбирателствата, изневерите вече са доста разпространени, а това сериозно вреди на институцията “семейство”. Известно е, че бракът се крепи на многобройни компромиси.

Той е олицетворение на любовта и нуждата, която двама души изпитват един към друг. Възможно е обаче един от съпрузите да не изпитва същите сексуални нужди като другия. При една зряла и здрава връзка съпругът или съпругата се опитва по най-добрия и адекватен начин да отговори на интимните желания на човека до себе си.

Естествено, за секса са нужни двама. Понякога обаче се случва така, че поради здравословни причини, неразположение или умора единият от партньорите не изпитва желание за полов контакт. Но в един щастлив и хармоничен брак съпрузите правят всичко възможно да откликнат на желанията на половинката си. И така трябва да бъде.

Всички жени много добре знаят, че “спалнята” е най-силното им оръжие срещу мъжете. И това е така откакто свят светува. Най-големите нужди на мъжете, особено днес, са свързани със секса. Ето защо дори един отказ от страна на съпругата му може да го съсипе.

Това, което значи прегръдка за една жена, то същото за един мъж е правенето на любов с жена си. Половото сношение успокоява мъжа. То му дава сигурност, а и чрез него ясно усеща любовта на жена си. Тъй като мъжете обикновено не изразяват чувствата си чрез емоции, те мислят, че показват любовта си чрез секс. Но ако мъжът разбере, че съпругата използва секса като средство за контрол над него, той ще се почувства наранен и унижен. Това може да породя комплекси у него и да започне да си мисли: “Ако бях истински мъж, жена ми щеше да ме желае”. Освен това, ако жената използва секса като коз срещу мъжа си, това би могло да доведе до разпадане на връзките, които крепят семейството.

Наистина, в брака сексът е най-важното нещо за мъжа. Така трябва да бъде и за жената, за да бъде семейството здраво. Няма място за несъответствия в това отношение. Докато съпрузите взаимно задоволяват любовните си нужди, бракът им ще бъде щастлив. Сексът между съпрузите подхранва чувствата на “щастие и сигурност, което, от друга страна, може би е важно и за физическото здраве на индивида”.

Лишението на съпруга от плътски удоволствия е нарушение на законите, които Всевишният е определил за семейните хора. Някои от съпрузите (обикновено жените) си намират различни оправдания, за да избегнат половия контакт с половинката си. Много често като оправдание се използват децата или възрастните, или пък умората, липсата на настроение или желание. След известно време обаче става ясно, че тези оправдания са неоснователни. И естествено, ако семейството се гради на такава нездрава се основа, в съвсем скоро време то ще започне да се разклаща. Съпрузите се отдалечават един от друг и след време е възможно да започнат да задоволяват сексуалните си нужди извън семейството, което да доведе до разпадането му.

Отново ще кажем, че сексът е средство, чрез което жената показва своята любов на мъжа си и това, че е щастлива с него. Отказът за сексуален контакт наранява гордостта и смачква самочувствието на мъжа.

Ниязи се оплаква точно от такова нещо:

“– Не сме правили секс от две седмици. Жена ми постоянно ме отблъсква с оправданието, че я боли глава. Скоро ще полудея. Много мъже са в моето положение и някои от тях създават извънбрачни връзки. Аз съм религиозен човек и не бих могъл да направя такова нещо. Затова излизам да се разхождам. Така освобождавам енергията си. Ако жена ми се държеше по-топло към мен, бракът ни щеше да бъде още по-хубав. Освен това сега нямаше да съм на ръба на лудостта, а щяхме да си прекарваме чудесно заедно.”

Направените проучвания са в подкрепа на Ниязи. Почти всички анкетирани мъже, които са заявили, че имат щастлив брак, са посочили, че имат прекрасни сексуални отношения със съпругите си.

Айше е жена, която няма проблеми със съпруга си. Тя е омъжена от 33 години и има щастлив и здрав брак:

“– Не си спомням някога да съм отблъсквала съпруга си. Според мен, ако сексуалният ви живот не е добър, и бракът ви няма да е добър. Може да готвите много добре, да чистите, да работите, но ако не сте изпълнени с нежност и любов, не можете да направите щастлив човека до себе си и самата себе си.”

Сексът е жизнено необходим

Човешкият организъм е създаден така, че да изпитва нужда от удоволствие. Понякога жената може да бъде задоволена, без да е изпитала оргазъм. Но при мъжете не е така и затова нуждата от задоволяване на плътските им желания е много по-голяма. Както за една жена са важни романтиката, общуването и разговорите с любимия човек, за да покаже чувствата си, така за мъжа е важен сексът, за да изрази своите чувства.

ЛЕКАРЯТ ВИ СЪВЕТВА ...

Преди години в книгата си “Лекарят ви съветва...” бях посветил една част на секса. Колегата ми Хекимоглу Исмаил бе поместил и следния въпрос:

“Въпрос: Аз съм женен мъж на 30 години, който обаче живее като ерген. Причината за това е жена ми. Какво да правя?”

“Отговор: В исляма при определени условия е разрешен бракът с 4 жени. Това е така, за да се избегнат такива случаи като вашият.”

Разбира се, не трябва да се забравя, че сега има условие, което гласи, че брак може да се сключва само с една жена. За женения мъж е трудно да живее като ерген, ако съпругата му се разсърди и не му обръща внимание.

Нерелигиозните мъже задоволяват нуждите си на други места. Религиозният мъж обаче или изпада в депресия, или се развежда. Много жени не осъзнават, че проблемите и неразбирателствата в семействата им идват от незадоволения сексуален живот на съпрузите им. Това е така, защото жената не изпитва желание за полов контакт, ако не е възбудена. Мъжете обаче периодично изпитват желание и то е толкова силно, че те дори са съгласни да дадат пари, за да го задоволят. Ето защо всяка умна и интелигентна жена задоволява сексуалните нужди на мъжа си. Така той не търси удоволствие навън и в семейството има разбирателство. Жената трябва да е наясно, че за мъжа сексът означава здраве, смелост и твърдост, и затова трябва да е търпелива. А месечното неразположение (хайз) на жената и гусюлът съществуват именно за да предпазват съпрузите от “преминаване на границите”.

Искрено препоръчваме на съпрузите да не карат човека до себе си да живее като ерген, защото това не води до нищо добро.

СЛАДОСТРАСТИЕ КЪМ ЧУЖДА ЖЕНА

Мъжът лесно се впечатлява от сексапилни жени, които вижда на улицата или по телевизията. В такива случаи той трябва да насочва сексуалната си енергия към съпругата си. Така той се обвързва повече с нея и се чувства по-силен и успял. Тогава обаче съпругата ясно трябва да му покаже, че е щастлива от сексуалните контакти с него. За мъжа може да има много лоши последствия, ако бъде отхвърлен.

Не винаги жената има желание за сексуален контакт, но трябва да се старее да не прекалява. Ако не се чувства готова, когато съпругът ѝ предложи, не е редно

веднага да му отказва. По-добре би било да каже “Част от мен изпитва желание за любов, но чувствам, че ако изчакаме малко, ще изпитам по-голямо удоволствие”. Така тя няма да нарани гордостта и чувствата му и той няма да се чувства отблъснат. Или пък съпругата може да каже: “В момента не съм настроена за любов, но защо не направим нещо друго?”

Ето защо Пейгамберът Мухаммед (с.а.с.) е казал така: “Ако жената се е качила на камила, и в същото време съпругът ѝ изпита желание за интимност, тя трябва да слезе от животното и да откликне на желанието му.” и “Ако у мъжа се пробуди желание, когато види някоя жена, той трябва да задоволи потребността си само и единствено със съпругата си. Защото жена му притежава всичко онова, което има и чуждата жена.” За да бъде бракът здрав и щастлив, във всеки един момент съпрузите трябва да бъдат готови да задоволят сексуалното желание на партньора си.

доц. д-р Сефа Сайгълъ

6. Семейството

За ролята и взаимоотношенията между съпрузите в семейството Аллах С.Т. повелява: **“Жените са одеяние за мъжете и мъжете са одеяние за жените.”** Дрехата покрива тялото и го предпазва от студ и жегата. Съпругът и съпругата са като покривало един за друг, взаимно се допълват и премахват недостатъците си, пазят честта и достойнството си, взаимно се предпазват от непристойни дела, така както дрехата скрива срамните части на тялото.

Поради тази причина съпругът и съпругата е необходимо да погледнат сериозно на съпругеската си връзка, на взаимоотношения помежду им.

Пратеникът саллеллаху алейхи ве селлем казва: *“Всички вие сте пастири и всеки от вас е отговорен за своето стадо: Управникът е отговорен за държавата си, съпругът е отговорен за семейството си, съпругата е пазител на децата и дома на своя съпруг. Всички сте отговорни за тези, които управлявате.”* (Бухари, Муслим)

“Мъжете стоят над жените с това, с което Аллах предпочете едни пред други и защото харчат от имотите си ...”

От този аейт се разбира, че управлението на семейството е възложено на мъжа, той е отговорен за семейството, негово е задължението да го издържа. А причината за това е, че мъжът е физически и психически по-устойчив.

“Целомъдрените жени са послушни, пазят съкровено то си, както Аллах ги е запазил.”

Добрата майка се грижи за децата си, възпитава ги добре, подрежда дома си и пази имота, опазва честта и достойнството си.

Едно от най-важните задължения на мъжа е да осигурява прехраната на семейството. Един ден Муавие бин Хайде р.а. запитал Мухаммед саллеллаху алейхи ве селлем: *“О, пратенико на Аллах, какви са правата на жените върху нас? Мухаммед саллеллаху алейхи ве селлем отговорил: “С това, с което ти се храниш прехранвай и нея, с това, с което ти се обличаш обличай и нея, и не ѝ го натяквай!”*

В друг хадис Расулюллах саллеллаху алейхи ве селлем казва: *“Това, което*

мюсюлманинът харчи за семейството си, надявайки се да спечели одобрението на Аллах С.Т. е садака за него.”

Дълг на съпрузите е да осъзнаят своите отговорности, да ги спазват и да прекарат живот във взаимопомощ и уважение помежду си. Ето така между тях може да има разбирателство и да живеят спокоен живот. Расулюллах *саллеллаху алейхи ве селлем* казва: *“Най-добър от вас е този, който е най-добър към семейството си. Измежду ви аз съм най-добър към своето семейство.”*

Той е пример във всяко отношение, несъмнено това е така и за отношението към семейството. Мухаммед *саллеллаху алейхи ве селлем* се отнасял най-добре към своите съпруги.

Той пазарувал, помагал в домакинската работа. Достойната Айша (р.а.) разказва: *“Вкъщи Расулюллах беше зает с делата на съпругите си. Когато дойдеше време за намаз, изпълняваше намаза си.”* (Бухари)

Когато съпругът помага на съпругата в домакинската работа, той се старее да я ощастливи. Няма съмнение, че това са от щастливите й моменти. Съпругата е щастлива, когато разбере, че съпругът й има желание да й помогне в къщната работа. Това й намалява умората и превръща трудностите в леснота. Сърцето й се изпълва с обич към него и това допринася за подобряване на нейния характер.

Всеки мюсюлманин е необходимо да знае, че желанието за помощ към съпругата е продиктувано от обичта и милоста към нея.

Коравосърдечните съпрузи са лишени от тези качества. Когато съпругът помага на съпругата си, тя трябва да е благодарна на Аллах С.Т., че й е отредил такъв съпруг. А когато тя е благодарна на Аллах С.Т., Той ще увеличи богатството и щастието в този дом.

По отношение на задоволството на сърцето и общуването с благодетелност в думите можем да кажем: Мюсюлманите и мюсюлманките трябва да носят нежни, състрадателни и съчувстващи сърца. Когато единият в семейството е тъжен и другият трябва да изпитва същото чувство, за да разсее безпокойството. Когато единият е радостен и другият трябва да изпитва радост. Никога не трябва да се накърняват чувствата на другия партньор.

Расулюллах *саллеллаху алейхи ве селлем* и съпругата му Айша (р.а.) се надбягвали. Айша (р.а.) го надбягала. След известно време, когато Айша (р.а.)

напълняла пак се надбягвали. Вторият път Мухаммед саллеллаху алейхи ве селлем я победил и ѝ казал: *“Това е за предишното надбягване.”*

Достойната Айша (р.а.) разказва още: *“Когато бях в неразположение и пиех от съда, от който пиеше и Расулюллах, той го вземаше и пиеше от там където аз допирах моите устни. Всичко това той правеше с голямо желание и обич.”* (Муслим)

По отношение на шегите най-хубав пример можем да вземем от Мухаммед саллеллаху алейхи ве селлем. Едно от подходящите места за шегуване е трапезата.

“Понякога Расулюллах се шегуваше по време на хранене. Той се приближаваше до съпругите си и им даваше хапки в устите. Друг път той вземаше това, което бе в техните ръце и го поднасяше към устните си. Същото правеха и съпругите му.”

Ибн Аббас предава: *“Чух Расулюллах да казва: Никои да не приключва храненето си без да е изял залък взет от ръцете на съпругата си.”* (Бухари и Муслим)

Това увеличава обичта между двамата. Усилва се щастието и това спомага още повече да се сближат.

На някои мъже им се струва, че шегувайки се със съпругите си те се отдалечават от Аллах С.Т. Те си мислят, че винаги трябва да се държат сериозно и строго към тях. Тези мъже трябва да знаят, че развлеченията и шегуването със съпругите им щом е в нормите, не ги отдалечава от Аллах С.Т., а ги доближава към Него.

Позволените неща за разтоварване и развлечения са:

- шегуване между съпрузите;
- обучаването на кон;
- обучаване на стрелба с лък;
- плуване.

Атмосферата в семейството трябва да бъде спокойна и всеки един от съпрузите да е загрижен за другия, да уважава неговите права и да му доставя удоволствие.

Домът е място, където мъжът трябва да си почива и намери спокойствие при съпругата си. Расулюллах саллеллаху алейхи ве селлем казва:

“След вярата в Аллах С.Т. мюсюлманина не може да се възползва от нищо друго така, както от една добра жена. Тя изпълнява неговите желания. Когато той я погледне тя го развеселява. Ако мъжът ѝ се закълне в честта ѝ ще излезне прав. Когато той не е в къщи тя пази честта си и имота му.” (Ибн Маджа)

В друг хадис се казва:

“Целият свят е обсипан с различни неща, най-хубавото нещо е добрата жена (мюсюлманка).”

7. Статистика в полза на брака

Научните данни свидетелстват, че при всички незгоди, трудности и неприятности семейните двойки се намират в най-добро положение. Например, демографския ежегодник на ООН съобщава, че средната продължителност на живот при семейните е по-дълъг, в сравнение с несемейните. Смъртността при несклучилите брак жени в САЩ е 66-96% по-голям в сравнение с омъжените, а при неженените мъже – с 2,5-2,8 пъти по-голям, от този на женените. Вероятността за самоубийства при неомъжените жени спрямо омъжените превишава с 51%, а при неженените мъже е два пъти по-голям от този на женените. Даже вината за автокатастрофи е 4 пъти по-голяма на несемейните спрямо семейните мъже.

Лекари са анализирали показателите за смъртност породена от болести и травми сред трите групи хора: женени, ергени, разведени. Оказва се, че в сравнение с женените, ергените и разведените страдат много по-често от различни заболявания: сърдечни – съответно с 1,5 и 2 пъти, хипертония – с 2 и 2,5 пъти, рак на храносмилателните органи – с 1,5 и 2 пъти, цироза на черния дроб – с 3 и 7 пъти, рак на белите дробове – с 1,5 и 2,5 пъти, а също и често попадащите в пътни произшествия – съответно с 1,5 и 4 пъти.

Оказва се, че семейството изгражда бариера за различните болести при мъжете и жените.

Сред мъдростите на Всевишния е и тази, че Той ни сътвори от една душа, създал е за нея другар и е отредил бракът да бъде връзката между мъжа и жената. Така бракът държи под контрол инстинктите и съхранява човешкия род.

“Поставяйки тези правила, ислямът се е погрижил да разшири кръгозора на жената, да изгради отношенията между двата пола, основавайки се на първичната природа (фитра), като внася яснота в психологическите и практически страни на тези отношения – така че нито една от тези страни да не бъде нестабилна, неуравновесена или в каквото и да било съмнителна”. По природа мъжете и жените имат влечение един към друг, за да бъде това влечение положителен фактор за устройване живота на хората, Пратеника (с.а.с.) непрекъснато приканвал младежите да се женят.

Имам Газали казва: “Инстинктивното влечение на противоположните полове един към друг е заложено от Всевишния като механизъм, който гарантира оцеляването на човечеството”.

Правилният подход в изграждане на брачните отношения се явява залог за успеха и спокойствието на семейството в бъдеще, а неправилния довежда до слаб и безуспешен брак. В последния случай по правило, не помагат никакви мерки. След пререкания и скандали такъв брак обикновено завършва с развод и е в ущърб на съпрузите, децата, роднините и обществото като цяло.

Бракът предполага много сериозно отношение между съпрузите и съпругите, нарастване на техните отговорности и разширяване на социалните им роли, внася корекции в миогледа им за живота. Това се проявява още с появата на първото дете в семейството. Съпругеските двойки се учат без конфликти да разпределят семейните отговорности, да си помагат един друг при вземане на важни решения и постепенно започват все по-добре да се разбират. Само с обединяване на усилията, съпругът и съпругата могат да се преборят с трудните ситуации.

Бракът оказва благоприятно въздействие и върху физиологическото и психологическо състояние на хората. Тези, които предприемат да се женят с искрени намерения, скоро усещат в сърцето си спокойствие и радост. Самата мисъл за приятно и интересно ежедневие сама по себе си предизвиква радост и наслаждение у съпрузите. А в тежки моменти те се подкрепят взаимно. Ако една жена тръгне да се омъжва за благочестив и вярващ мъж, който я обича и обезпечава, тя може напълно да реализира своя потенциал, заложен в нейната природа – да ражда и възпитава деца. Мъжът, който има набожна и грижлива съпруга, след ежедневната рутинна работа намира покой и утешение в семейството сред съпруга и деца.

Новосъздаденото семейство свързва с родствени връзки непознати хора. Спомнете си за своите родители и роднините на вашия съпруг или съпруга. Трудно може да си представите, че до вашия брак тези хора са си били абсолютно чужди и непознати. Бракът свързва хора от най-различни градове, страни и слоеве на обществото и доказва, че за истинския мюсюлманин е от значение разликата във финансовото положение, расата, цвета на кожата или етническият произход. Брачните връзки между хора от най-различни слоеве укрепва обществото като цяло.

Създаването на благополучно семейство е съвместен и многозначителен труд и на двамата съпрузи.

Как да избегнем проблемите, които пагубно влияят на семейния живот? Как да създадем в семейството атмосфера на нежност, искренна привързаност и взаиморазбирателство? Каква е ролята на жената в благополучието на семейството, в съхраняването на семейната топлина и уют?

Грижата за семейството в исляма е отразено в разработената с подробности

брачна система. Тази система се състои от божествени правила и норми, които точно определят правата, задълженията и отговорностите на всеки член от семейството (както за родителите, така и за децата).

От тук следва, че фундамента за създаване на благополучие в семейството е религията.

Съвременното общество е пропито от дух на безнравственост. Днес извънбрачните връзки са приели такива катастрофални мащаби, че много от децата не знаят кой е техният баща. Те израстват озлобени. Достигайки зрелост, попадат в числото на най-деструктивните елементи на обществото сред убийства, наркотици и др.

Ето защо бракът в исляма е религиозна отговорност, нравствено и социално задължение на хората. Той способства за укрепване основите за изграждане на нравствено и благочестиво общество. Семейството - това е най-малката, но и най-важната единица на обществото.

Една от най-важните цели на брака е възпитанието на грядиво поколение в духа на праведност и вяра. Дълг на родителите е да се грижат за физическото, нравственото и духовното развитие на своето потомство. Съпрузите, които са решили да имат дете, трябва обективно да оценят нивото на своята готовност за това важно събитие. За пълноценното умствено и физическо развитие на детето са необходими спокойствие и постоянна грижа от страна на родителите. Взаимоотношенията между родителите и децата са жив пример за идеала на семейните отношения.